

20

עו
אגרות
אבן העזר
משה
עו

להתעבר, כמילא הוא מקוויב מצד מצות שניה שלילי
בבואה שמשטר לפניה שהוא בושטניש במזל, שום זה
שונה שלא משב ודע לבטלה דודי הוא לצור מצות
עונה כדבראחי באור במכה ראית בפשי אגרות
משד אר"ע ח"א סי' ע"י, וגם יש הסברים
דחושב דודי מקשיב, שלשי העצמים ליכא במקום
חשש סנה האיסור כלל, ואין זה מעני דודי אסורין
בשביל פני, אבל באיסור סוס שאל שירי להחזיר
מצד פני שדוחה כל אסורין לא שירי זה
אלא כשיש מזהל באותו אברים ולא בשביל שירי
לשמש אף שהוא לקיים מצות עונה דמצוה רעונה לא
דודי אסורין אף לא אסורין דרבנן, ואף כשיש
הרופאים רק תפירות על הטוס נמי הוא עני סוס
שאסור, וגם יש חשש איסור ודע לבטלה כיון דטוס
מקום כניסת הורע להרס, ויש אולי לדונה כאשה
שיש לה אטם בדם שאיזה בטמן כיג סעי' ה'.

אבל בשביל חשש הסנה יש להחזיר להשמש במזל
ואם היה אמת הדופא שהיה אסורה מצד הסנה
להעבר כל ימה חזיה כמדת כל ימיה שהיה ראיה
להעבר להשמש במזל דהוא במה שחאשה משמה
בגופה הנקרא דאפסרם בלע"ז, אבל אני חושש שהרופא
מפריז על המדה במה שאומר שלעולם לא תרפא הורס
בטוב, אבל מאחר שזה דאי שום לא תרפא חיסב
הוא סנה, וכיון דכבר יהיו ג' פקודות בזה חורס
צריך יותר זמן שיתרפא והפקודות וגם עצם הורס
שחולש מהחליפות ולא מצי בגי שנים כמחלה שירי
רק ג' פקודות הוא מותרת בשנים שנים להשמש במזל
ואחר שיצבר חשש שנים אם שירי הוא ראיה להעבר
לפי שנתה צריך לשאול מעד רפא מהמחלה בענינים
אלו ושיש לסמוך עליו אם גם הוא יאמר ששירי אכא
סנה לפניה להעבר חזיה כמדת כל הזמן שאיזה
להעבר טוב שתשאול אז עד תפסם.

דודי המכיר ברפואה שלמה וכוונתו,
משה פנינישטיין
מכאן

אם מותר לסוס אשה שהרופאים אסרוה
להוליד מוחמת שילדה לידים ע"י נתוח
דיוצא דופן

י אולי חששתי.
לדום אחי.
תנה דבר אשתו חזיה שישני הולידים ואחרונים
הוצרכו להוליד ע"י ניתוח (אפסירישא) בהחזקה
ברום רעותה היא כמחבת וג"כ לפי דעת הרופאים
דפסודי נתוח שירי כבר שלשה מקובלות חורסות
ברום שילדורי הרופאים חזיה אסורה להעבר כל
ימה יותר שלכן מניע לישות כיון הלידה דולד זה
סידוס גמור או רק לסוס אסור אף שהוא סידוס גמור,
הורע להרס, לצי"ד סידוס אסור אף שהוא סידוס גמור,
הורע פקוח נפש לא שירי על זה דאין הכרח שיעסקו
במשמש דאפשר להם לפירוש זה מזה, ואף שמתירין
לשמש במזל אף שהוא אסור הוצאת ודע לבטלה
שהוא אסור יותר המור שאכא חשש סנה להעבר,
ואסור סידוס גמור זה להרבה שיטות הוא אסור רק
סידוס גמור, ואף להרבה אחרות סידוס זה סי"ק היה שהוא
אסור מדאורייתא הוא רק אסור כעלמא פקא דמשחחם
ולא אסור לא, וא"כ אף להרבה הוא אסור על מוצאות
ודע לבטלה שאף שג"כ אין עליו פקדות הוא אסור
ומור ביותר שאכא בזה גם חושב מזה כמדת גמור
דף י"ג ע"א, דמה שמתירין לשמש במזל אינו מהדיו
דפקות נפש דהוא אסורין ולא שירי זה כיון שאפשר
להם לפירוש ולא לשמש, אלא הוא משום דכיון שבשביל
חשש סנה אמה משהעבר להעלה להשמש כזה שאפשר

לשמים בזה שאף אם יאסור להם הוא לא יאמרו
להם ולא מזהב לי מה שיקשה להרפוי"ה ע"י.
אם מותר לשהיל בזה חשבות נקיש יבטל כמחמת שמה
ת. ר.

אם מותר לשהיל בזה חשבות נקיש יבטל כמחמת שמה
ת. ר.

אם מותר לשהיל בזה חשבות נקיש יבטל כמחמת שמה
ת. ר.

אם מותר לשהיל בזה חשבות נקיש יבטל כמחמת שמה
ת. ר.

אם מותר לשהיל בזה חשבות נקיש יבטל כמחמת שמה
ת. ר.

למגרי"ט בעל שו"ת חלקת יעקב יצ"ל הדפיס בספר
מומחט שווי בדיו (נכת נדפס גם בסוף ה' למס'
מחמת) ויותר לא יצאיו לכתוב בזה אף לפעולה
שכלמא, אבל רואי אין ליצא לעשות כן מפני
שכתובי, ואם אחר עשה כן הולך כשר אף להחזרה.
אבל לודק ודע ובעל לנף אשתו כשאמרים
הרופאים שמה שלא מועברת הוא מצד שבאיתו לא
בא הורע להרס מצד אמה הולשה ממנו או מצד
שום שאשה ראיה להריון הוא משובה שרק ביום
השני רואי לאית נמי בזה ראיה אשה זו
להריון רואי יכולים לודק במשנה ע"י רופאים ודע
בזה, ואם המור הוא משום שיש"י ביאה לא בא
הורע להרס הרי היא מותרת ויוצא הורע ע"י
חששני וכשיגדוש שיצא הורע יוצא האבר מנושה
לדור כל זכיות שירי או שישמש בכיס סתום
שילביש על אברו אם הכיס לא יקלקל הורע, ואם
המור הוא משום שזמן שראות להריון הוא קודם
שיכילה לבטל שאסור להעלה יצטרך להוציא ע"י
המור כדמכתיב בזה סימן י"ח.

ומשי"כ כח"ה עיקר החשש הוא שמה שא
אח את אחותו וא לא שירי בשל נכרים כדמכתיב
במחבורתי.

י.
שאינו יכולי כוחין לנרש אשה בעל כרחא מפני שאינה
רואה לכשת שעתה

מה שחשקה כח"ה על מה שכתבתי בה"א
דאד"ע סימן קצ"ד באשה שאינה רוצה לכסות שער
בה"ז שבעה"ז דוב נשים אף כשחוקי חזיה מולידין
בזה אינו יכול לרשע בעל כרחא ולא לישא אחות.
אבל בעצם במדיניותו אף כדדחה לעוברת על דת וכדומה
לא היו מגרשין בעל כרחא לעוברת לפני שנים רבות
אף שישאון מצד דני המדינה ועוד טעמים וכו"ש
במדינות אמריקא אין להחזיר אף בעוברת על דת
ברור לגרש בע"כ, אבל באיזה מכה שעתה בוח"ז
אף לינא אינו יכול לגרש בע"כ ואין להפסידה
כדמכתיב.

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

י.
שועינק הנשפה כ"ז הקט"ש פסול לעדות
זו שכתבתי בה"א דאד"ע סימן פ"ב עני י"א
שני המפסידים שום כמניק נשפה כן הנכרים
שאף שצריך שפסודי לענין שמעלין פסול הוא לעדות
הוא פסול וברור דע"כ"ש זה אינו שחוקי חזיה וגם
הם כפסודי בזה שאף אם הוא באיזה שלמות
אביתו אינו יודע אסור להפיד שער ושיש שו"ש

51